

Mittenwaldo liet. kolonijos sienin. laikraštis

Nr. 7

Mittenwaldas, 1945. XI. 18.

I metai

Mittenwalds lietuvieši sveicina
 sevus tautas brālus vīniū valsts
 27 gadu pastāvēšanas dienā un
 nuovēl nakošo 18 nuovembri sūetit
brīvā Latvijā!

(Mittenwaldo lietuviai sveikina savo broliu, tautu, jos
 27-tosios Nepriklausomybės Atgavimo Šventės proga ir linki se-
 kančią 18 lapkričio švęsti laisvoj Latvijoje!).

Latvijos Nepriklausomybės Atgaviną minint.

18-toji lapkričio-latvių Tautos Šventė. Mes, lietuviai, kasmet švenčiame 16 vasario ir 8 rugsėjo, kaip mūsų tautinės šventės. Tos dienos yra mūsų tautos prisikėlimo paminėjimo dienos. Panašią šventę švenčia mūsų broliai latviai šiandien, t.y. lapkričio 18. Ir jie, kaip mes, tą šventę švenčia tremtinių apystovose. Ir jie, kaip ir mes, gyvena viltimi ir tikėjimu, kad netrukus galės grįžti į savo laisvą kraštą, į laisvą Tėvynę ir joje gyventi savarankų, laisvą gyvenimą. Ir jie, kaip ir mes, tikisi surasti ten savo gimines, pažįstamus ar namiškius, nuo kurių karo audra mus visus atplėšė. Ir jie, kaip ir mes, žino rasią savo gimtinėje griuvėsius ir sunaikinimą, bet to nebijodami, veržiasi į ten pasiryžę viską iš naujo atstatyti, atkurti.

Latvių tautos istorija ir latvių likimas, jų laisvės Kovos yra labai panašios Lietuvos istorijai, Lietuvos laisvės kovoms ir aukojimuisi savo kraštui. Ši panašumą matome ir šiandieniniame gyvenime. Taigi, latvių Tautos Šventė yra kartu ir mūsų šventė, latvių džiaugsmas, viltis ir tikėjimas yra panašūs mūsų tiems patiems jausmams. Todėl šios šventės proga mes, lietuviai, nuoširdžiai sveikiname Brolius latvius jiems linkėdami kogeičiausiai sulaukti jų troškimų išsikūnijimo ir Laisvos bei demokratiškos Latvijos atkūrimo. Sveikiname bendralikimius brolius latvius šūkiu:

T e a t g a u n a L a i s v ę i r i l g u s
š i m t m e č i u s t e g y v e n a N e p r i k l a u s o -
m a L A T V I J A !!!

V-kas.

T ė v y n e i

Kas nugalės audras likimo
Ir jūros sūkurius baisius?
O kas nutrauks vergijos pančius
Ir Tau, Tėvyne, laisvę duos?

Kas žiedus neš iš laisvų pievų
Ir kas vainiką Tau nupins?
O kas papuoš smūtkelių ievom?
Kas verkenčiuosius nuramins?

Dabar nors ir kenti Tu sunkiai,
 Bet tas kančias, juk, iškentėsi Tu?
 O saulės rytą kai išvysi
 Džiaugsies su tūkstančiais vaikų!

(VV)

L a t v i j a i

Tu ilgus šimtmečius kentėjai,
 O Tavo kūną trypė svetimi,
 Bet Tu savim visad tikėjai,-
 Savų vaikų kilniąja širdimi.

Iš Vakarų atplūdes teutonas
 Vis šauke Tau: "Tu mirusi esi!..."
 O stepių skarmalas raudonas
 Užklojo veidą Tau, kaip pabaisa šlykšti...

"Aš dar atgimsiu"-tiki tvirtai,-
 "Ir jungo grandys subirės!!!"
 O šis tikėjimas galingas
 Į Laisvę kelią Tau nuties.

Kaip Tu, o Latvija, kilni,
 Vergijos pančius nešdama.
 Kaip būsimosios Laisvės ženklą
 Tau ranką spaudžia Lietuva.

V-kas.

Keletas p a s t a b ū .

1. Viešai yra paskelbta, kad bendravimas su vokiečių karo belaisviais yra uždraustas. Tai žinoti turėtų kiekvienas ir be atskiros skelbimo. Tačiau, nežiūrint to, su belaisviais bendraujama ir kartais net su jais "bizniaujama". Pagalvokime, ką mes darome ir prie ko taip darydami galime prieiti. Atrodo, kad kiekvienas tai ir supranta, bet daro savo ir gana! Jei tas kartosis ir ateityje, mes patys kaltininkus turėtume iš savo tarpo izoliuoti-pašalinti.

2. Vėl pradėjo pasikartoti daiktų dingimai: neseniai iš mūsų

koplyčios dingę žvakidė, nuolat mažėja virtuvėje puodukai, lėkštės. Kai kurios yra smulkios, paprastos vagystės, bet toks, pav., žvakidės dingimas jau yra šventvagystė. Savaine suprantama, kad vagiliavimas turės būti iš mūsų tarpo pašalintas, nežiūrint kokių priemonių reikės imtis. Ir

3. Kaž koks "menininkas" pradėjo tvarkyti skelbimus bei sieninius laikraštukus: vieną jų pašėliu subrauko (pav., mūsų kunigo pranešimą apie bažnytinių apeigų tvarką), kitą nukabinęs numeta kampan (taip buvo su vienu Radio Žinyno numeriu) ir pė. Pranešame, kad skelbimus bei sienlaikraščius tvarkyti pašaliniai asmenys neturi teisės, o juos nuimti gali tas, kas iškabino. P

R u d u o A l p ė s e

Ruduo. Lauke pašalo.

Rūkuose žemės saulė nesuranda.

Kalnai iš pykčio net pabalo,

O medžiai iš gėdos paraudo.

Atšlaičių pušaitės susigūžę rymo.

Dažnam pakeleiviui rankomis pamoja.

Nesimato čia lietuviško arimo,

Nesigirdi kaime šunes lojant.

Tarpekliuose rūkas kalnan lipt mėgina.

Kyla į padangę pasibaidęs aras.

Debesys prigulę savo erdvę gina.

Žali upeliūkščiai susitikę baras.

Visiškai kitokis ruduo Lietuvoje:

Naktimis pelėdos girioje pašūkaus.

Pilki laukai su piemenimis dainuoja.

Vanagai padangėj apie saulę sukas.

Prie sodybų sodai auksu pasipuošia.

Krentą medžių lapai dar suktinį šoka.

Šintametės girios laisvės dainą ošia

Ir mylėt Tėvynę niekas taip nemoka.

(ZG)

S k a i t y t o j u b a l s a i

Mūsų lagerio mažamečiams vaikams pienas išduodamas nevienodu laiku (pav., šio mėn. 13 d. po pietų, o 14 d. prieš piet) sušukus gyvenamo namo koridoriuje "Pienas". Kas šio skelbimo neišgirdęs arba pranešimo metu būdamas kur nors išvykęs nueina vaikui skirtu pieno atsiimti vėliau tariamai nustatyto laiko (kokio ilgio tas laikas-dievai žino), pieno nebegauna, nes, savaime suprantama, ponai išdavėjai negali savo brangaus laiko gaišinti!

Kas kita su valgio pagaminimu. Pav., šio mėn. 6 d. vakariene buvo pavėluota apie 15 minučių. Jeigu jos turėjo laukti apie 100 žmonių, tai jiems buvo sugaišinta apie 25 val. laiko. Šio mėn. 7 d. pusryčiai buvo vėliau išduodami apie 1/2 val. Tokiu būdu, imant tą patį kiekį žmonių, buvo jiems nuvokta apie 50 val. laisvo laiko. Šio mėn. 14 d. vakariene buvo pagaminta pavėluotai apie 15 mėn., o šio mėn. 17 d. pietūs-apie 25 min. Čia vėl susidaro apie 65 val. laiko. Visi tie pavėlavimai buvo ne dėl kokių nors svarbių sutrukdyimų (kaip italų buvimas), bet iš apsileidimo virtuvei vadovaujančių asmenų. Per tą trumpą laiką stovyklos gyventojai turėjo sugaišti mažiausiai apie 140 valandų laiko, o jei pieno išdavėjai būtų retkarčiais palaukę po 1 val. ilgiau, jie daugiausiai būtų sugaišę 9-10 val. Jei eilinis pilietis už pavėlavimą yra baudžiamas, tai idomu, kaip yra su antraisiais. Praktiškai antrieji padaro daugiau skriaudos eiliniams gyventojams. Jei vadovaujantiems asmenims laisvas laikas, yra brangus, tai lygiai taip pat brangus jis yra ir eiliniams gyventojams.

Visa tai iš esmės, gal būt, nėra svarbūs dalykai, bet jei principiniai norima laikytis tvarkos ir drausmės, tai jos reikia laikytis visur ir visuomet!

Yla.

P.S. "Benamio Dalios" redakcija tikisi iki sekančio nr. leidimo gauti iš tas pastabas atsakymą. Negavus jo, turės padaryti išvadas, kad vadovaujančiu virtuvei asmenų apsileidimas yra toleruojamas ir kad apie tai kalbėti yra beprasmis dalykas, nes "Quod licet Iovi, non licet bovi" (Kas yra leidžiama daryti valdovams, tai neleidžiama-prasčiokams).

Redakcija.

D a i n ū c i k l a s

I

(Meliodija: Sunku gyventi...)

Taip nusibodo būt darbininku.
 Lyg aš netinku būt viršininku.
 Tada, draugužiai, aš jus mylėčiau,
 Tomato sunkos nesigailėčiau.

Kad atsirastų tokia vieta,le,
 Aš gerčiau piena-balta duonėlė.
 Deja, svajone tai ir palieka,
 Vis tenka šluoti grindų parketa.

II

(Meliodija: Per Klausučių ūlytėlę...)

Policistai mūs pilvoti, čiū dra, dra le le,
 Imasi tvarkos daboti, vai ku kū, vai le le.
 Kai sutinka vaikų būrį, čiū dra, le le le,
 Tuoju kišenius apžiūri, vai ku kū, vai le le.

Naktimis jie mus apsaugo, čiū dra, dra le le,
 Iš medinių lazdų šauda, vai ku kū, vai le le.
 Gali ramus sau miegoti, čiū dra, dra le le,
 Yra kam tave daboti, vai ku kū, vai le le.

III

Juokis, mielas žmogau!

Juokitės visi.

Gal tau nepatinka, } 2 k.

Kad mes negeria? } le le le le - le le le le...

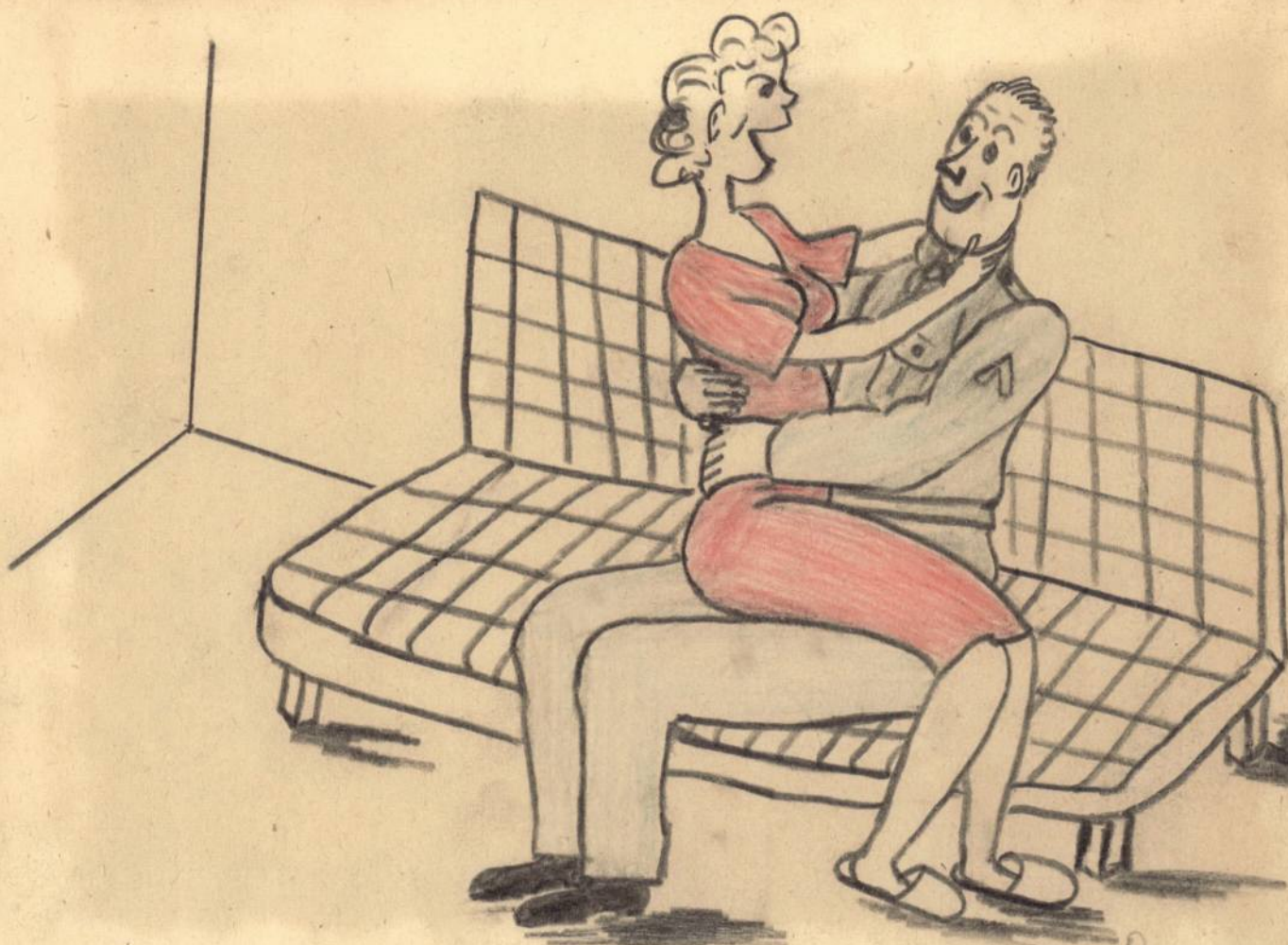
Saulė lygiai šviečia

Ant mūsų visų.

Ko tu susiraukęs? } 2 k.

Ar tau negražu? } le le le le - le le le le...

Mikas Maupas. S

Svečio sulaukus

K a r w e n d e l

Ši kartą Karwendelis paskelbė visą eilę uždavinių. Atsakymai į juos bus dedami sekantčiuose numeriuose. Karwendelio paskelbtieji uždaviniai sekantys:

1. Jau ne pirmą kartą prieš saulėtekį prie sargybinio, kuris stovi prie pagrindinių išėjimo vartų, vis atsiranda kokia nors sve-timtautė mergina ir skundžiasi: vienas "gražuolis" (lietuvis) ją atsivesdamas aukso kalnus žadėjęs, o dabar, nė pernaktoti paprastoj daboklės celėj neleides, išmetė laukan...

Kokie "gražuoliai" yra taip negailestingi bei nesilaiką žo-džio ir kurioj celėj vyksta egzekucijos. Išpėjusiam Karwendelis ža-da padovanoti įdomių nuotraukų iš vieno iniciatorių pergyvenimų aplinkinėse Alpėse.

2. Kaip sargyboje stovint galima pasigaminti konjako?

3. Kuris mūsų lagerio vyras ruošiasi pradėti eiti moters pa-

reigas?

4. Kaip išgydyti kleptomanus (prigintus vagilius), kurie iš mūsų virtuvės per tą trumpą laiką pavogė 115 puodukų?

5. Katras mandresnis: ar amerikonas sargybinis, kuris, palikęs savo vietoj ginkluotą SS-ininką, nuvažiavo pas panas, ar lietuvis, kuris savo vietoj poste paliko iš SSSR grįžusį italą, ir nuėjo šokti?

6. Iš siuvyklos dingo reisferšliusas. Pastebėta, kad viena ponija šį reisferšliusą turi įsisiuvusi į kelnes. Kaip jį atimti, kad vyras nekeršytų?

7. Iš anglų ir amerikiečių zonų grįžta Tėvynėn italai kelionėje gauna po 3 konservų dėžutes dienai. Iš SSSR grįžta jų srityje kelionės metu gauna: 1 dėžutę konservų 10-čiai žmonių ir 1 kepaluką duonos 40-čiai žmonių. Kur tikrasis rojus?

8. Šaltkalvis I. sutiko perstatyti kriaučiaus siuvamą mašiną, taip, kad iš jos išeitų malkoms piauti zeimeris (žiema daugiau uždirbtų), budilnikas (nereiktų gaidžio) ir dar du rankiniai laikrodukai. Kaip galvoja lagerio gyventojai? Ar tik nebūtų visiems daugiau naudos?

-Poste nieko naujo!

-O kieno ten batai kyšo?..

S p o r t a s

Šio mėn. 14 dieną Jauniams pavyko krepšyje atsirevanšuoti prieš Senius. Jie laimėjo rezultatu 32:21. Tikrai, tą dieną mūsų jaunimas žaidė pasigėrėtinai ir laimėjimo buvo verti. Beveik kiekvienas jų metimas iš kokios nebūt padėties atnešdavo taškus. Jei ir ateityje Jauniai taip žais, tai Seniams baigta!..

Buvo jau vėl numatytos revanšinės rungtynės, bet vienas Senių žaidikas rintai susirgo, ir rungtynės neįvyko. Beto, po paskutiniųjų rungtynių, beveik neįmanoma rasti tokių žmogų, kuris sutiktų teisėjauti. Mat, visados vargšas teisėjas vis lieka kaltas. Ir paskutinis teisėjas, kuriam ilgą laiką užteko kantrybės ir nepaisė koliojimų, po paskutiniųjų rungtynių, pasakė: "Jau užteks! Geriau italams valgyti virti kelias dienas iš eilės arba stovėti visą naktį sargyboje, negu valandą teisėjauti ir praveisti "draugiškas" rungtynes".

Buvo numatyta pradėti šaškių turnyrą. Dėl įvairių sutrukdyimų jis dar neprasiidėjo. Kas nori dalyvauti, dar gali užsirašyti pas p. Vl. Šneiderį. Prižadama, kad jis taip ilgai, kaip šachmatų turnyras, neužsitęs.

Yra pakviesti Tübingeno sportininkai. Jei jie atvažiuotų, turėtumėm progos pamatyti gražių žaidynių.